

fastslaar Nationalbankens ubetingede Forpligtelse til i det Tidsrum, for hvilket Loven skal gælde, at holde en bestemt Maksimumskurs for Dollars og efterhaanden sænke denne Kurs ved noget stærkere Nedsættelser end i Lovforslaget angivet. Disse Nedsættelser er dog efter vort Skøn saa beskedne, saa vi ikke mener, der er nogen Grund til at aabne Adgang til en eventuel Lempelse af dem, hvorfor vi stiller Ændringsforslaget under Nr. 5.

I Henhold til vor Motivering ved Lovforslagets første Behandling stiller vi Forslag om at lade §§ 4—10 om Oprettelse af et Finansraad og Overdragelse til dette af en Del af Valutacentralens Myndighed og endvidere om en Valutaydelse til Staten ved Forhøjelse af den gældende Indkomst- og Formueskat udgaa og erstatte disse Paragraffer med en Bestemmelse om, at det Laan paa 40 Mill. Kr., som Staten har optaget hos Nationalbanken til Tegning af Præferenceaktier i Landmandsbanken, tilbagebetales, og at de nærmere Bestemmelser om Tilvejebringelse af Midlerne til denne Tilbagebetaling træffes ved Lov (Ændringsforslag Nr. 8). Mindretallet har under Udvalgsbehandlingen udtalt, at det vilde foretrække, at disse Midler tilvejebringes ved et Dollarslaan, idet man maa anse det for at være af Betydning, at det ommeldte Beløb, som gennem Beskatning først vilde indgaa efterhaanden, straks stilles til Nationalbankens Disposition som en Dollarsbeholdning, der kunde tjene Banken som en Valutareserve, hvis Tilstedeværelse kunde formindske Udsigten til, at den i § 2 omhandlede Valutakredit udnyttedes. Mindretallet har yderligere stillet i Udsigt, at man eventuelt kunde være villig til ved en Fornyelse*) af Laanet at skaffe Midler til en Tilbagebetaling af det Beløb, Staten er blevet Nationalbanken skyldig ved Overtræk af sin Konto i Banken. Det er i Tilfælde af, at en saadan Afgørelse af Statens Skyld til Nationalbanken kunde

vinde Tilslutning, Mindretallets Forudsætning, at Valutakreditens 40 Mill. Dollars formindskes tilsvarende.

Mindretallet har den Opfattelse, at Skattebestemmelser i og for sig ikke hører hjemme i nærværende Lov, men det bifalder, at der ved særlig Lovgivning træffes Bestemmelse om Tilvejebringelse af Midlerne til en ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden, mindst af det Beløb, som det nye Dollarslaan andrager. Mindretallet har i saa Henseende erklæret sig villigt til at medvirke til, at Beløbet, for saa vidt som der ikke ved Besparelser i Statshusholdningen kan skaffes Midler dertil, tilvejebringes ved Forøgelse af bestaaende eller Udskrivning af nye Skatter, og har i saa Henseende som fortrinsvis egnede peget paa en Forlængelse af den midlertidige Lov om Omsetningsafgift af Automobiles og paa andre Foranstaltninger indenfor Luksusbeskatningens Omraade.

Mindretallet forbeholder sig under Behandlingen i Tinget nærmere at motivere sit Standpunkt.

Et *Mindretal* (Fibiger og Lange) har lagt megen Vægt paa, at der gennemførtes saadanne Valutaforanstaltninger, at der skabtes Mulighed for en Stabilisering med paafølgende Forbedring af Valutaen. Mindretallet har derfor bl. a. tiltraadt, at der oprettedes et Valutaraad, men har i Udvalget stillet Forslag om en ændret Sammensætning af Raadet, hvorved dette i højere Grad gøres til et Erhvervsraad, og har kun kunnet give sin Tilslutning til, at det blev et raadgivende Organ. Da den Sammensætning, Flertallet har givet Raadet, i væsentlig Grad bygger paa det af Mindretallet under Udvalgsbehandlingen stillede Forslag, har vi tiltraadt Flertallets Indstilling (Ændringsforslag Nr. 9).

Mindretallet har tiltraadt en Række af Udvalget stillede Ændringsforslag, men kun ud fra den Forudsætning, at disse bliver Led i en Ordning, som kan ventes at ville vise sig holdbar. Naar Mindretallet saaledes har tiltraadt Ændringsfor-

*) læs: „Forhøjelse“.